

то имъ, тѣ спомагатъ на тѣхното благосъстояніе. Намѣсто да кълижтъ машинитѣ, работниците трѣбаше да ги благославятъ, и да почитатъ тѣзи които ги сѫ изнамѣрили като благодѣтели на человѣчеството.

5.— Машинитѣ вършатъ за человѣка най-трудните и долни работи, като пренасянето на товары, исчерпването на водата, коването на желѣзото, и проч.

Чрезъ туй тѣ даватъ на работниците време въ кое то да могжатъ да усъвършиятъ своята разумливост. Понеже машинитѣ не могжатъ да служатъ въ работи, които са изысква да са управяватъ отъ разума, разумѣнійтъ работникъ нема никога страхъ че ще са замѣсти отъ една машина, какъто са замѣсти человѣческата сила въ хромия и въ подиганьето на тежки нѣща.

6.— Разумѣтъ е доста да покаже че машинитѣ като помагатъ на человѣческія трудъ безъ да смалѣтъ количеството на произведеніята, улущаватъ положеніето на работниците намѣсто да го правїтъ по лоше, и че тѣ докарватъ на обществото, което ги употребява, отъ денъ на денъ по-голѣмо благополучие и по равно распространено споредъ колкото са распространява употребенietо имъ. Многочисленни и значителни дѣла подтвърждаватъ тѣзи истини еще повече. Ето нѣкои отъ тѣхъ: 1-о, Въ римските времена робы меляхж житото между два камъка, и сѣкij отъ тѣхъ не можеше да смели на денъ освенъ малко едно количество брашно, и то бѣше толко скъпо щото само голѣмциятѣ едини єдяхж хлѣбъ, а робитѣ които бѣхж по многочисленни принуждавахж са да єдятъ зърнѣтѣ не смѣли. Днесъ когато за меленето на житото употребяватъ машини на вода, на вѣтъръ или на пара, мелничаритѣ не сѫ вече робы, тѣхното положение не е по долне отъ другите работници и сичкij-тѣ, свѣтъ и мелничаритѣ и най-бѣдните человѣци єдятъ хлѣбъ; тъй щото трудно е да си представите че било е време когато по многото человѣци сѫ били принудени да мелѣтъ житото съ зѣбы, намѣсто да єдятъ хлѣбъ отъ